U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) W. H.**, **b) T. P.**, **c) J. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2011, č. j. MV-58402-37/VS-2009, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 94/2011, o návrhu žalobců na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatelé **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Návrhem ze dne 3. 5. 2012, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 5. 2012, se žalobci (dále jen „navrhovatelé“) domáhají určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to nařízení jednání ve věci vedené u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 3 A 94/2011 ve lhůtě nejpozději do 30. 6. 2012. Svůj návrh odůvodnili tím, že městský soud je v dané věci již řadu měsíců nečinný.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu, který je příslušný ve věci rozhodnout, s tím, že ke stížnosti navrhovatele b) ze dne 5. 4. 2012 mu soud přípisem ze dne 27. 4. 2012 sdělil stav řízení i skutečnost, že s ohledem na větší počet časově dříve napadlých žalob mu nelze sdělit, kdy bude ve věci rozhodnuto. Soud činil úkony směřující k přípravě rozhodnutí (opatření správního spisu, zaslání vyjádření žalovaného navrhovatelům), po soustředění podkladů pro rozhodnutí je věc připravena k projednání žaloby v chronologickém pořadí napadlých žalob. V senátě 3 A městského soudu předmětné žalobě předcházejí nevyřízené žaloby staršího data, přičemž věci jsou zpravidla projednávány podle pořadí nápadu s výjimkou těch věcí, u kterých zákon stanoví jejich projednání přednostně nebo ve kterých není rozhodováno o věci samé. Věc navrhovatelů mezi tyto přednostní věci nepatří, termín nařízení ústního jednání proto předpokládá v I. čtvrtletí roku 2013. Závěrem zdůraznila, že vyhovění návrhu navrhovatelů by bylo diskriminační vůči ostatním žalobcům, jejichž žaloby napadly před žalobou navrhovatelů a kteří se rovněž domáhají projednání věci při ústním jednání před soudem.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelé se žalobou ze dne 29. 6. 2011, doručenou městskému soudu téhož dne, domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla odmítnuta podle ust. § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, registrace občanského sdružení s názvem Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení. Městský soud dne 3. 8. 2011 poučil navrhovatele o složení senátu, který věc bude projednávat a rozhodovat, a vyzval je ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání a k zaplacení soudního poplatku. Navrhovatelé přípisem ze dne 18. 8. 2011, doručeným soudu téhož dne, sdělili, že nesouhlasí s upuštěním jednání ve věci, dále dne 22. 8. 2011 uhradili požadovaný soudní poplatek. Soud poté přípisem ze dne 25. 8. 2011 zaslal kopii žaloby žalovanému, poučil ho o složení senátu a současně ho vyzval, aby ve lhůtě dvou měsíců od doručení této výzvy předložil úplný správní spis. Dne 1. 11. 2011 bylo městskému soudu doručeno vyjádření žalovaného k žalobě, v němž mu sdělil, že správní spis byl již městskému soudu zaslán k věci vedené pod sp. zn. 5 A 125/2011. Dne 7. 11. 2011 soud vyzval navrhovatele b), aby založil do spisu originály plných mocí k zastupování navrhovatelů a) a c) a současně mu zaslal vyjádření žalovaného k žalobě. Dne 8. 11. 2011 byla soudu doručena odpověď navrhovatelů na výzvu ze dne 7. 11. 2011 a jejich replika k vyjádření žalovaného k žalobě a poté dne 9. 11. 2011 navrhovatel b) nahlédl do spisu. Dne 3. 5. 2012 byl soudu doručen shora uvedený návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to nařízení jednání v dané věci.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2, věty druhé, zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8, věty první, tohoto zákona (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud dle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s."), je povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatelů (napadeno je rozhodnutí žalovaného o odmítnutí registrace občanského sdružení) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatelů nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věcí po jejím obdržení zabýval a činil postupně průběžně procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout, a to s přihlédnutím k pořadí, v jakém k němu došla. Nelze tedy konstatovat, že byl nečinný. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh navrhovatelů podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu